

Література:

1. Столярський О. В. Логістика: навчальний посібник / О. В. Столярський – К.: Знання, 2012.– 347с.
2. Марінцева К. Класифікація методів державного регулювання міжнародних авіаційних перевезень/ К. Марінцева // Збірник наукових праць // НАУ-друк.– К., 2011.– Вип. 17.– С. 230-236.
3. Чубарев В. Л. Міжнародне економічне право: підруч. / В. Л. Чубарев.– К.: Юрінком Інтер, 2009.– 368 с.
4. Онищенко О. А. Тенденції розвитку міжнародного повітряного законодавства / О. А. Онищенко // Держава та регіони.– Серія: Право.– 2010 р.– № 1.– С. 238-243.
5. Руденко О. В. Нові аспекти правового регулювання міжнародних повітряних перевезень/ О. В. Руденко // Держава і право.– К., 2000.– Вип. 5: Юридичні і політичні науки.– С. 390-399.
6. Шереметьєва Є. Т. Теоретичні та методологічні основи дослідження повітряного права України / Є. Т. Шереметьєва // Юридичний вісник.– 2009.– № 1(10).– С. 7-12.

УДК 347:656.7(043.2)

Терещенко О.С.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Юхно В.В.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Білоусов В.М., старший викладач

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

В умовах бурхливого економічного розвитку міжнародні перевезення набувають все більшого значення, а тому правове регулювання авіаційних перевезень визнається вирішальним на сучасному етапі розвитку нашої держави.

Повітряні перевезення здійснюються у відповідності до вимог Конвенції для уніфікації деяких правил міжнародних повітряних перевезень (Монреаль, 28 травня 1999 року), а також норм Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Повітряного кодексу України. Вони регулюються Наказом Мінтрансу №793 від 14.10.2003

року "Про затвердження Правил повітряних перевезень вантажів" (zareestrovano y Minyosti Ukrainy 07.11.03 p. za №1023/8344) Наказом Мінтрансу №568 від 25.07.03 р. "Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу" (zareestrovano y Minyosti Ukrainy 29.08.03 p. za №755/8076) та іншими нормативними актами, та загальних положень про перевезення і правил перевезення та надання послуг.

Безпосередньо в Цивільному кодексі Правове регулювання договору перевезення здійснюється главою 64 ЦК. Залежно від об'єкта перевезення законодавець розрізняє договори перевезення вантажу, пасажирів, багажу, пошти [1,188].

Договір перевезення пасажирів та багажу посвідчується квитком встановленого зразку, який підтверджує укладення договору перевезення і містить істотні умови перевезення.

Договір перевезення вантажу посвідчується вантажною авіаційною накладною, яка підтверджує укладення договору повітряного перевезення вантажу між перевізником і відправником, умови перевезення і прийняття вантажу перевізником. Умови договору, що містяться у вантажній накладній, являють собою короткий виклад основних положень щодо перевезення. Вантажна накладна складається і підписується відправником і вручається перевізнику разом із вантажем.

Договір про перевезення пошти повітряними суднами укладається у формі двосторонньої угоди між підприємством поштового зв'язку та авіаційними підприємствами (авіакомпаніями). Договір має бути укладений у письмовій формі та повинен відповідати вимогам законодавства України. Істотними умовами Договору є: найменування сторін та предмет Договору [3, с. 167] .

У загальному розумінні класична схема правовідносин у галузі авіаційних перевезень складається із замовника послуги та безпосередньо особи, яка здійснює перевезення і має спеціальний дозвіл та ліцензійну карту встановленого зразка. Але останнім часом в цій схемі з'явився третій учасник цих правовідносин – транспортний агент. Його завдання полягає у тому, що він володіє інформацією щодо потреб замовника, та водночас має інформацію про перевізників. Більш поширеним є участь транспортного агента саме у наданні інформаційних послуг. Оформлюється це договором про надання інформаційних послуг замовнику щодо можливих перевізників. Під час виконання умов договору щодо надання інформаційних послуг транспортний агент несе відповідальність лише у частині актуальності та правдивості наданої ним інформації щодо перевізників [4,62] .

Порушення, як і невиконання або неналежне виконання вимог державних правил, норм і процедур з реєстрації та огляду на безпеку пасажирів щодо здачі, прийому, зберігання і перевезення на повітряному судні ручної поклажі, багажу, вантажу, пошти і бортового харчування тягне за собою відповідальність, передбачену чинним законодавством України. Особи, винні у порушенні норм і правил, що регламентують діяльність авіації, несуть відповідальність згідно із законодавством України.

При виявленні шкоди, заподіяної багажу, вантажу правилами передбачається складання Акту про несправності під час перевезення багажу (PIR – Property Irregularity Report), вантажу (CIR – Cargo Irregularity Report), документа, оформленого перевізником у присутності пасажирів (одержувача) негайно після виявлення шкоди. Акт підписується перевізником і пасажиром (одержувачем) [3, с. 152] .

Таким чином, інститут авіаційних перевезень потребує детального вдосконалення, оскільки на сьогоднішній день він є недостатньо вивченим та порівняно новим. І саме через це нормативно-правова база не в змозі забезпечити ефективне регулювання вирішення спорів у даній сфері.

Література:

1. Цивільний кодекс України: – К.: Велес, 2011.– 304 с.
2. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень.– Офіційний вісник України.– від 15.05.2009.-2009 р.– № 33.– № 100, 2008, ст.3295.
3. Шульженко Ф. П. Транспортне право: Навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / Ф. П. Шульженко, Р. С. Кундрик.– К.: КНЕУ, 2004.– 214 с.
4. Савран О. Роль транспортного агента у договорі перевезення / О. Савран // Юридичний журнал.– №10.– 2010.– С. 62-63.

УДК 347.763:656.7.073(043.2)

Тимошенко В. Ю.,
студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: В.М.Білоусов, старший викладач

ТРАНСПОРТНЕ ЕКСПЕДИРУВАННЯ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Транспортне експедирування – це комплекс послуг, пов'язаних з перевезенням вантажу (тобто безпосередньо послуги з перевезення, а також послуги з охорони, страхування вантажу, організації перевезення, вибору маршруту, транспорту тощо).

Транспортно-експедиторську діяльність слід відрізнити від діяльності з перевезень вантажів. Остання полягає лише у різному розміщенні вантажу будь-яким транспортом (наприклад авіаційним) з одного місця до іншого ст. 909 ЦК України. Втім, транспортна експедиція є допоміжним видом діяльності, пов'язаним з перевезенням (ст. 929 ЦК України). Головне її призначення – організація всіх супутніх перевезенню послуг.

Поняття договору транспортного експедирування дано у ч. 1 ст. 929 ЦК, ч. 1 ст. 316 ГК. За договором транспортного експедирування одна сторона (експедитор) зобов'язується за плату і за рахунок другої сторони (клієнта) виконати або організувати виконання визначених договором послуг, пов'язаних з перевезенням вантажу. Договором транспортного експедирування може бути встановлено обов'язок експедитора організувати перевезення вантажу транспортом і за маршрутом, вибраним експедитором або клієнтом, зобов'язання експедитора укласти від свого імені або від імені клієнта договір перевезення вантажу, забезпечити відправку і одержання вантажу, а також інші зобов'язання, пов'язані з перевезенням.

Договором транспортного експедирування може бути передбачено надання додаткових послуг, необхідних для доставки вантажу (перевірка кількості та стану вантажу, його завантаження та вивантаження, сплата мита, зборів і витрат, покладених на клієнта, зберігання вантажу до його одержання у пункті призначення, одержання необхідних для експорту та імпорту документів, виконання митних формальностей тощо).

Договір транспортного експедирування укладається у письмовій формі. Клієнт повинен видати експедиторові довіреність, якщо вона є необхідною для виконання його обов'язків. Істотні умови договору визначені